

РЕШЕНИЕ

№ 6195

гр. София, 09.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6791** по описа за **2020** година докладвано от съдия Любка Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на ТД на НАП - С. срещу Решение /без номер/ от 19.05.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 17-ти състав постановено по НАХД № 14667/2019 г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 450168-F473322/19.07.2019 г., издадено от и.д. директор на ТД на НАП - С., с което на [фирма] на основание чл. 5, ал. 1 от Закона за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ) са наложени общо 4 административни наказания „имуществена санкция“ за нарушения на чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗОПБ.

В жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, поради което се иска неговата отмяна. Счита, че е неправилен изводът на СРС, че извършените от [фирма] плащания попадат в изключението по чл. 2, т. 1 от ЗОПБ.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Г., който поддържа жалбата. Моли процесното решение да бъде отменено и да се потвърди НП.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], редовно призван, не изпраща представител. С писмена молба от 09.10.2020 г. моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка въз основа на приетите писмени и гласни доказателства: [фирма] извършвало дейност по търговия на едро с лекарствени продукти, за което имало издадено разрешение по ЗЛПХМ. Дружеството било регистрирано на 24.02.2017 г. по ЗДДС. От ТД на НАП - С. била извършена проверка поради установени несъответствия между декларираните данни за вътреобщностни придобивания от дружеството и неговите международни контрагенти за периода 01.07.2017 г. – 31.12.2017 г. и впоследствие и за първите три месеца на 2018 г. В хода на проверката било установено, че начина на разплащане с доставчиците А. с.г.о и С. Р. е теглене на сумите от банковата сметка на [фирма] и внасяне на съответната сума от същото дружество по банковите сметки на двете чуждестранни дружества в Банка ДСК ЕАД клон С.. [фирма] имало сключени два договора за доставка на лекарствени продукти с чуждестранните дружества, въз основа на които още месец октомври 2017 г. дружеството внасяло по банковите сметки на своите контрагенти суми в размер над 100 000 лева, а на 10.01.2018 г. – 8 114 лева. От представени фактури и вносни бележки било установено, че на 06.03.2018 г. от [фирма] било извършено внасяне по банкова сметка с IBAN [банкова сметка] с титуляр А. с.г.о и посочено основание за плащане фактура с нечетим номер на стойност 64 790 лева в клон на Банка ДСК С.. Във връзка с издадена инвойс № [ЕГН]/07.03.2018 г. с облагаема стойност от 13 400 евро, на 08.03.2018 г. от [фирма] била представена вносна бележка за извършено внасяне по банкова сметка с IBAN [банкова сметка] с титуляр С. Р. на стойност 90 000 лева отново в клон на Банка ДСК С.. По същата инвойс била представена и вносна бележка за второ плащане на 13.03.2018 г. внасяне по банкова сметка с IBAN [банкова сметка] с титуляр С. Р. на стойност 90 000 лева. А на 21.03.2018 г. отново били внесени по банкова сметка с IBAN [банкова сметка] с титуляр С. Р. 82 640 лева с посочено същото основание за плащане.

На 29.10.2018 г. била възложена проверка на [фирма] от ТД на НАП Велико Т., офис П., като са били изискани счетоводни документи от дружеството, обратна ведомост, справки за активите, дневници на счетоводните сметки и др. На 21.11.2018 г. св. Т. изпратила и искане за предоставяне на информация от трети лица - Банка ДСК ЕАД, като на 21.12.2018 г. бил получен отговор от банката, в който било посочено, че IBAN [банкова сметка] не е наличен, а IBAN [банкова сметка] не е валиден.

След запознаване с представените документи служителката установила, че [фирма] е извършвало плащания в брой към своите доставчици в размери над 10 000 лева чрез

вносяне на каса в клон на Банка ДСК С. по горепосочените две банкови сметки на чуждестранните дружества, с което е нарушило чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗОПБ. Констатациите от проверката били описани в протокол от 12.02.2019 г. Изпратена е била покана до дружеството, връчена по електронен път на 13.02.2019 г. за изпращане на представител за съставяне на АУАН.

На 21.02.2019 г. бил съставен АУАН № F 473322/21.02.2019 г. за констатираните 13 нарушения на чл. 3 от ЗОПБ. В акта е посочено каква е сумата по вносите бележки и от коя дата са те, но не бил посочен кой е получателят на всяка от сумите и по коя конкретно банкова сметка са внесени. Въз основа на АУАН, на 19.07.2019 г. било издадено и обжалваното НП № 450168 F 473322/19.07.2019 г., издадено от и.д. директор на ТД на НАП – С., в което били описани всяко от плащанията в 13 пункта, като била посочена датата на вносяне, конкретната банкова сметка и нейния титуляр, както и внесената сума. Но в НП наказващият орган констатирал, че относно нарушенията по първите 9 пункта е изтекъл едногодишния срок по чл. 34 ЗАНН от извършването им, поради което в тази му част е прекратил образуваното административно-наказателно производство. А по останалите 4 пункта е наложил 4 административни наказания „имуществена санкция“ - в размер на 32 395 лева, два пъти по 45 000 лева и в размер на 41 320 лева за нарушения по чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗОПБ, на основание чл. 5, ал. 1 от ЗОПБ.

За да отмени НП въззивният съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалния закон, но са допуснати нарушения на материалния закон, който е приложен неправилно и при неизяснена фактическа обстановка.

Така постановеното решение е правилно.

В действителност, в разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от ЗОПБ е предвидено, че който извърши или допусне извършването на нарушение на чл. 3, се наказва с глоба в размер 25 на сто от общия размер на направеното плащане - ако е физическо лице, или с имуществена санкция в размер 50 на сто от общия размер на направеното плащане - ако е юридическо лице. Съобразно цитираната за нарушена норма на чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗОПБ, плащанията на територията на страната се извършват само чрез превод или вносяне по платежна сметка, когато са на стойност, равна на или надвишаваща 10 000 лв. В настоящия случай видно от доказателствата по делото е, че дружеството [фирма] е извършило вносяне на сумите по 4-те пункта от НП по банковите сметки на двете чужди дружества, т.е. дружеството не е извършвало плащанията към своите доставчици в брой, както е посочил административно-наказващият орган, а плащанията са извършвани по банков път. Налагането на административна санкция по чл. 5, ал.1 от ЗОПБ, се свързва с нарушение, изразяващо се в неизпълнение на задължението по чл. 3 от ЗОПБ плащанията над определена стойност или по договори над определена стойност да се извършват само чрез превод или вносяне по платежна сметка, като единствената възможна форма на съставомерното изпълнително деяние по чл. 5, ал.1 от ЗОПБ, е действие по извършване на плащане в нарушение на изискванията на чл. 3 от ЗОПБ. След като съставомерните изпълнителни деяния не са свързани с извършване на плащане, което не е съобразено с императивно регламентирания в закона начин на плащане, то безспорно не са налице твърдяните нарушения.

Правилни са изводите на СРС и относно липсата на категорични доказателства, че сумите са внесени по посочените две банкови сметки. Видно от представения на

21.12.2018 г. отговор от Банка ДСК ЕАД е, че IBAN [банкова сметка] не е наличен, а IBAN [банкова сметка] не е валиден. Следователно не са налице доказателства за извършено плащане/постъпване на сумите по банковите сметки на двете чужди дружества - А. с.г.о и С. Р. и няма как да бъдат вменени нарушения по чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗОПБ на наказаното дружество [фирма].

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 3 от ЗАНН. Но такива не са доказани, поради което не следва да бъдат присъждани.

По изложените по-горе съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, VI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение /без номер/ от 19.05.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав постановено по НАХД № 14667/2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.